

Stichting Landschapselementen Elburg

Knotpraat 171

www.landschapselementenelburg.nl
Emailadres redactie: knotpraat@gmail.com

Elburg, 9 januari 2021

Beste vrijwilligers,

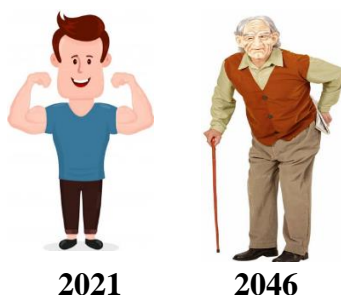
Namens het bestuur wens ik jullie allen een voorspoedig, gezond en arbeidzaam nieuwjaar toe. Helaas is het afgelopen jaar niet gegaan zoals we graag hadden gezien, maar ondanks dat hebben we tot half maart nog flinke klussen onder handen kunnen nemen met een grote groep vrijwilligers. Het grootste deel van het werkprogramma hebben we toen gelukkig nog kunnen uitvoeren. In de herfst hebben we de draad weer opgepakt, zij het met maximaal 4 personen per klus. Onder andere is de Hokseberg weer ontdaan van opslag van Amerikaanse vogelkers. Op verschillende plekken zijn wilgen geknot, de vogelkijkhut is weer zichtbaar gemaakt vanaf de dijk en de oeverwaluwenwand is geschoond. Helaas ging de boel half december weer op slot. In het nieuwe jaar hopen we op enig moment de draad weer op te pakken, want naast de arbeid worden ook de onderlinge contacten nu erg gemist.

We zijn op dit moment bezig te inventariseren wat in ieder geval voor half april moet gebeuren. De beplanting voor de nieuwe aanleg is al geleverd, de uitvoering daarvan staat dus hoog op het lijstje.

In mei 1996 heeft SLE het levenslicht aanschouwd, bijna 25 jaar geleden dus. Wat zou het mooi zijn in dit jubileumjaar met volle inzet en met de complete groep in ons mooie landschap aan het werk te kunnen gaan en natuurlijk ook weer een klein feestje kunnen vieren! We hopen van harte dat SLE in 2046 haar 50-jarig jubileum mag vieren. Daarom doe ik een oproep aan allen, probeer SLE te promoten in je omgeving. Om de club levensvatbaar te houden voor de volgende 25 jaar is aanvulling met jongere vrijwilligers erg nodig!

Op weg naar een mooi 2021? Houd de moed erin, het komt vast weer goed!

Ad Dijkshoorn, voorzitter.

2021

2046

Knotwilgen

Op **20 en 21 november** zijn de wilgen gesnoeid op het land van de familie Hofmeyer aan de Vaerbekerweg. Op dit adres hebben we in de loop der tijd al menig wilg geknot.

In een flink tempo zijn bomen van hun staken bevrijd door middel van de stokzaag. Op de grond werden de staken met behulp van de motorzaag tot sleepbare proporties teruggebracht. Al deze takken werden over de drassige akker naar een bult gebracht, die op een geschikt, moment in de brand gestoken wordt. De knotten zijn tenslotte op de bekende manier netjes afgewerkt.

Op dezelfde manier zijn op **27 en 28 november** de knotwilgen, staand naast de Zwolscheweg van hun kruin ontdaan. Deze staken zijn in de lengte langs de wilgen gelegd. Om te voorkomen dat ze door de wind in de naastgelegen beek geblazen worden zijn er in de week daarvoor paaltjes in de grond geslagen.

Op **11 en 12 december** was het de beurt aan de wilgen naast de Bulsinkbeek. Deze waren voor het laatst geknot in oktober 2016. Toen hebben een groep scholieren onder leiding van (oud)leraren Tom en Oene een deel van deze wilgen een kopje kleiner gemaakt.

Op vrijdag kon de motorstokzaag nog ingezet worden, op de zaterdag gaf deze zaag al spoedig de geest. Derhalve zijn toen als vanouds de ladders weer tegen de boom gezet. Er is aan weerszijden van de beek gewerkt dus de corona afstand werd ruim in acht genomen. Er bleven enkele wilgen ongeknot evenals enkele essen. Zo gauw het weer kan pakken we deze aan.

Hilco in actie, staand op een wilg naast de Bulsinkbeek.

De Ooievaarsnestpaal

Hiernaast een foto van de ooievaarsnestpaal aan de Stoopschaarweg. Hier is goed te zien hoe de paal is aangetast door de boktor. De bast is gedeeltelijk verdwenen. Vervanging van deze paal is dan ook noodzakelijk. Het wachten is op een geschikt moment, rekening houdend met de RIVM-maatregelen. De larve van de boktor boort de gaten in het hout. Deze larve wordt ook wel houtworm genoemd. De boktor leeft alleen in onbehandeld hout. De volwassen vrouwtjes boktor legt op dit hout zo'n tweehonderd eitjes in de paar weken dat de tor leeft. De larven komen na enkele weken uit en beginnen direct met het eten van dit hout. Op deze manier creëren de larven een gangenstelsel door het hout. Ze blijven zich voeden met het hout totdat de larve volgroeid is en gaat verpoppen; hier

kan rustig tien jaar overheen gaan. Het maken van hun cocon gebeurt ook in het hout. Na de verpopping knaagt de volwassen boktor zich een weg naar buiten.

Het hekkenproject

Op **8 december 2020** hebben Joop, Jacob en Eddy klaphekjes gemaakt en geplaatst aan het begin en eind van het Goorpad. Dit Goorpad loopt van de Zuiderzeestraatweg naar de Kerkdijk in Doornspijk. Dit was op verzoek van de Goorier Cees Krooneman. Het wandelpad is destijds (2005) aangelegd mede met hulp van SLE-vrijwilligers. Om de fietsers te ontmoedigen heeft SLE op 21 november 2005 aan het eind van het pad bij de Kerkdijk een antifietssluis gemaakt. Helaas is deze door vernielzucht onklaar gemaakt zodat mountainbikers, immer belust op ongeplaveide paden, er gebruik van gingen maken. Om dit een halt toe te roepen vroeg de Goorier om klaphekjes.

Het klaphekje bij de overgang van het Goorpad naar de Kerkdijk.

Dit informatiebord staat bij het klaphekje aan het eind van het Goorpad.

De oeverzwaluwenwand

Nadat het terrein voor de oeverzwaluwenwand in oktober voor de derde maal dit jaar ontdaan was van vegetatie was het **12 december** weer zover: De braamstruiken, distels en allerlei andere planten tierden weer welig. Ook wuifden er vele rietpluimen over de omheining. Met 4 vrijwilligers onder aanvoering van Frank is al het gewas bij de grond afgeknipt en verwijderd. Er is dit jaar niet geschoffeld in de verwachting dat de oeverzwaluwen waarschijnlijk wel genoeg nemen met een licht begroeide aanloop naar de nestgaten. Boven op de wand staande constateerde Frank dat de grond nabij de betonrand geleidelijk in elkaar zakt. Dit komt doordat na het gebruikelijke schoonmaken van de nestgaten in de herfst, veel van deze nestgaten in de loop van de winter in elkaar storten. Om verder inzakken te voorkomen zullen we de nestgaten voortaan in maart leeghalen en aansluitend vullen met vers zand. Kortom: de zwaluwtjes houden ons weer aardig bezig!

Het wild begroeide terrein.

Het ziet er weer redelijk uit.

Een mededeling van het bestuur

Als **nieuwe vrijwilliger** heten wij welkom Anton Knikker uit Elburg.

